

## **"Pentru ca să fim izbăviți noi de toată ... nevoia"**

Printre seriile de rugăciuni pe care le adresăm lui Dumnezeu la începutul Sfintei Liturghii și a altor sfinte slujbe, adăugăm următoarea cerere: „Pentru ca să fim izbăviți de toată ... nevoia”.

Când a creat omul, Creatorul l-a pus în „Grădina Edenului” (Geneza 2,15). Acolo omul s-a bucurat de toate lucrurile bune pe care Dumnezeu i le-a pus la dispoziție, pentru a fi fericit, dar datorită invidiei diavolului, Adam și Eva au fost lipsiți de Paradis cu toate lucrurile sale bune și de atunci omul a fost obligat să lucreze din greu și să transpire - adesea în mare chin - în efortul său de a dobândi cel necesare vieții.

La aceste dificultăți se adaugă adesea lăcomia opresorilor, care asupra nu numai indivizii, ci și popoare întregi. Puternicii pământului exploatează fie pe cei slabi, făcându-i sclavi, fie bogăția minerală și rezervele de energie ale pământului lor (aur, pietre prețioase, minereuri etc.), rezultând, pe de o parte, în depravarea necesităților de bază pentru traiul celor slabi și, pe de altă parte, în creșterea averilor uriașe ale exploatorilor. Această exploatare a celor slabi de către cei puternici are loc în aproape fiecare țară, chiar și în așa-numitele „țări dezvoltate”.

Întrucât noi creștinii trăim în astfel de societăți, este firesc ca și noi, împreună cu mulți dintre semenii noștri, să ne străduim să dobândim nevoile de bază pentru propria noastră supraviețuire. Când societățile sunt afectate de crize economice, pandemii – precum s-a întâmplat recent - și alte nenorociri sociale, șomajul crește, veniturile scad și nevoile noastre cresc. De aceea, Biserica, ca Mama iubitoare, se roagă Aceluia care își poate ajuta copiii, să ne salveze de lipsirea nevoilor de bază pentru a supraviețui.

Trebuie să ne străduim, în mod natural, cu ajutorul lui Dumnezeu, să facem ce putem pentru a ne asigura cel necesare atât propriilor noastre nevoi, cât și ale celor dragi, îndeplinindu-ne astfel responsabilitatea noastră. Oricare ar fi dificultățile pe care le-am întâmpina, trebuie să încercăm cu ajutorul Harului Dumnezeiesc să le depășim. Cu toate acestea, să ne concentrăm acum pe ceva foarte important, mă refer la faptul că trebuie să luptăm fără anxietate, fără griji. Domnul nostru ne spune următoarele: „Nu vă îngrijiți pentru viața voastră ce veți mânca, nici pentru trupul vostru cu ce vă veți îmbrăca;” (Matei 6:25). Domnul nu ne îndeamnă să nu avem grijă de nevoile noastre sau să nu lucrăm, ci să nu fim consumați de griji și anxietate. Pentru a ne proteja de situații dureroase, el ne aduce exemplul păsărilor și florilor sălbatice așa cum am auzit în lectura Evangheliei de astăzi. La sfârșitul lecturii, El ne mângâie în cel mai frumos mod: „Tatăl vostru cerească îi hrănește, nu sunteți voi mult mai presus decât ele?” (Versetul 26). Cu alte cuvinte: dacă Tatăl tău hrănește păsările, nu va avea grijă de Tine, copiii Săi, care sunt cu mult mai importanți decât aceștia?

Un al doilea gând demn de remarcat este acesta: în efortul nostru de a obține cele necesare vieții noastre, nu ar trebui să mergem la extreme. Există riscul să nu fim mulțumiți de ceea ce am dobândit și care ne asigură o viață confortabilă. Pentru că, văzând că alții au dobândit mai mult, suntem ispitiți de duhul lăcomiei și începem să dorim să dobândim acele lucruri, chiar dacă nu avem nevoie de ele. Obosim în timp ce încercăm să obținem mai multe, chiar până la punctul în care nu mai suntem în stare să mergem la biserică, să ne bucurăm împreună cu familia, să ne menținem sănătoși și ajungem în cele din urmă să nu ne bucurăm de ceea ce ne-a dat Dumnezeu, ci ne întristăm pentru ce alții au dobândit și noi nu reușim să le dobândim! De aceea, apostolul Pavel, inspirat de Dumnezeu, ne îndeamnă: „Ci, având hrană și îmbrăcăminte cu acestea vom fi îndestulați. Cei ce vor să se îmbogățească, dimpotrivă, cad în ispită și în cursă și în multe poftes nebunești și vătămătoare, ca unele care cufundă pe oameni în ruină și în pierzare.” (1 Tim. 6: 8-9).

Potrivit acestor cuvinte, Biserica noastră a formulat cererea pe care am menționat-o: „Pentru izbăvirea de toată nevoia”. Pentru a nu fi lipsiți de necesitățile vieții noastre, să ne bucurăm astfel în viața noastră fără griji, precum și Apostolul Pavel scrie din nou: „Și Dumnezeu poate să înmulțească tot harul la voi, ca, având totdeauna toată îndestularea în toate, să prisoșiți spre tot lucrul bun,” (2 Corinteni 9: 8).

Iubiții mei frați și surori.

Ca ființe umane, fiind înzestrați cu autocontrol, să nu ne lăsăm seduși de publicitatea constantă a societății de consum, care încearcă să ne convingă că ne lipsește ceva în permanență, pentru a-l cumpăra rapid, chiar și cu „reducere”! Să facem alegeri care sunt legate de nevoile autentice ale vieții noastre. Și să nu uităm că limitarea dorințelor noastre la puțin și necesar este o mare virtute. Mărturisind în interiorul nostru că "acest lucru este suficient pentru mine, nu am nevoie de altceva", te va calma și te va elibera de căutări inutile. Abia atunci poți găsi bucurie în ceea ce ai dobândit.

Fie ca în aceste vremuri dificile, Domnul să ne asculte rugăciunile și, cu afecțiunea și dragostea Sa, să ne dea tuturor și lumii întregi cele necesare unei vieți omenești pașnice. Amin.

Metropolit Sotirios